

ת"פ 9059/03/18 - מדינת ישראל נגד שלמה אמיתי- עניינו הסתיים, דוד ברנהולץ- עניינו הסתיים, אליהו אוטמזגין- עניינו הסתיים, עדיאל בן שבת, מלכיאל בן עזרא

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 9059-03-18 מדינת ישראל נ' אמיתי ואח'

בפני
בעניין: כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. שלמה אמיתי- עניינו הסתיים
2. דוד ברנהולץ- עניינו הסתיים
3. אליהו אוטמזגין- עניינו הסתיים
4. עדיאל בן שבת
5. מלכיאל בן עזרא

הנאשמים

ב"כ המאשימה: גב' עמית כהן- מתמחה

ב"כ הנאשם 5: עו"ד נדב גדליהו

גזר דין לנאשם 5

כללי

1. הנאשם 5 (להלן גם: "**הנאשם**") הורשע, על פי הודאתו בעובדות האישום השני שבכתב האישום המתוקן, בעבירות זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר וסיוע לניסיון לקבלת דבר במרמה.

הנאשמים 3-5 הם גיסים, ובתקופה הרלבנטית לאישום היה נאשם 3 בעלים של דירה.

במהלך שנת 2016 קשרו הנאשמים 3 ו- 4 קשר להונות את בנק לאומי, באופן שבו נאשם 3 יקבל משכנתא על הדירה באמצעות נאשם 4 ובדרך של הצגת מצגי שווא שיציגו לבנק על ידי נאשם 1, שהיה יועץ משכנתאות עצמאי.

הנאשמים 3 ו- 4 החליטו כי יציגו בפני הבנק, באמצעות נאשם 1 וללא ידיעתו, מצג שווא, שלפיו הנאשם 4 רכש לכאורה את הדירה של נאשם 3 וזקוק למשכנתא למימון הרכישה. הנאשם 4 יקבל משכנתא לרכישת הנכס והכסף יועבר לנאשם 3 שישלם את תשלומי המשכנתא. לצורך הוצאת הקשר לפועל ועל מנת להונות את הבנק בכדי שיאשר את המשכנתא, ניצל נאשם 5 את הידע שלו בתוכנות גרפיקה, וזיף את דפי חשבון הבנק של נאשם 4 ורעייתו, על פי הנחיית נאשם 3. כמו כן, הנאשמים 3 ו- 5 זייפו את תלושי השכר של נאשם 4 ורעייתו ושני האחרונים נרשמו כמי שעובדים בעסקיהם של נאשם 3 ושל רעייתו. זיוף התלושים כלל גם מצג שווא ביחס לגובה השכר החודשי של נאשם 4 ורעייתו.

ביום 21.3.16, העביר נאשם 3 את המסמכים המזויפים לנאשם 1 על מנת שיעבירם לבנק לאומי. סמוך לפני יום 13.7.16, הגיעו הנאשמים 3 ו-4, וכן רעייתו של נאשם 4 אל סניף הבנק, שם פגשו את הנאשם 1. הנאשם 4 ורעייתו חתמו על המסמכים הנדרשים לקבלת המשכנתא בסך של 1,275,000 ש"ח. בזמן בדיקת המסמכים וטרם אישור המשכנתא, עלה חשד בקרב עובדי הבנק בנוגע למהימנות המסמכים שצורפו לבקשה. המסמכים נשלחו לביקורת של הבנק ודבר הזיוף התגלה.

2. הצדדים הציגו הסדר דיוני במסגרתו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה במיוחס לו והורשע. הוסכם כי ייערך בעניין הנאשם תסקיר שירות המבחן וכן הוכנה חוות דעת של הממונה על עבודות השירות. לא הוצגה הסכמה לענין העונש.

3. להשלמת התמונה יצוין כי גם יתר הנאשמים בכתב האישום הורשעו בעבירות שיוחסו להם במסגרת הסדרים דיוניים שנערכו עמם;

נאשם 1 הורשע בעבירות זיוף ושימוש במסמך מזויף שיוחסו לו באישום הראשון ודינו נגזר ל-300 שעות שירות לתועלת הציבור, מאסר מותנה וקנס בסך 3,000 ₪.

נאשם 2 הורשע בעבירות קבלת דבר במרמה, זיוף בכוונה לקבל באמצעותו דבר ושימוש במסמך מזויף שיוחסו לו באישום הראשון, ונגזרו עליו שלושה וחצי חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס בסך 3,000 ₪.

נאשם 3 הורשע בעבירות ניסיון לקבל דבר במרמה, זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר ושימוש במסמך מזויף ביחס למעשים שיוחסו לו באישום השני ונגזרו עליו שלושה וחצי חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס בסך 3,000 ₪.

הנאשם 4 הורשע בעבירות ניסיון לקבל דבר במרמה ושימוש במסמך מזויף שיוחסו לו באישום השני, אך טרם נגזר דינו.

4. בעניינו של הנאשם 5 הוגשו מספר תסקירי שירות מבחן, המלמדים כי הוא בן 34, נשוי ואב לארבעה ועובד כמזכיר בחברה קדישא.

הנאשם נישא בגיל 22, לאחר נישואיו למד בכולל במשך כארבע שנים והתגייס לצה"ל במסלול לבני ישיבות. בתום שירותו הצבאי עבד הנאשם במשך כחצי שנה בעסק של גיסו, הנאשם 3, ולאחר מכן פתח בעצמו שתי חנויות דומות. לאחר זמן מה נקלע להפסדים ולחובות וניסיונותיו להמשיך ולהחזיק בעסקיו העמיקו את הסתבכותו הכלכלית. בשנת 2016 החליט הנאשם לסגור את עסקיו, והוא מצוי בהליך של כינוס נכסים ומנסה להסדיר את חובותיו. לאחר סגירת עסקיו, ובמקביל לעבודתו כשכיר, החל הנאשם ללמוד קורסים שונים בתחום תכנות מחשבים.

לנאשם אין הרשעות קודמות. הוא קיבל אחריות מלאה על מעשיו ומסר כי הופעל עליו לחץ גדול מצד גיסו, שאף הוא נקלע לחובות כלכליים כבדים והציג בפניו את ביצוע העבירות כאפשרות יחידה העומדת לפניו על מנת לשרוד. לדבריו, הוא התקשה לסרב לבקשת גיסו, הגם שידע שעלולות להיות לכך השלכות.

שירות המבחן התרשם כי ברקע לביצוע העבירות עומדים דפוסי ריצוי בהם מחזיק הנאשם כבר מילדותו. הנאשם הביע

רצון להשתלב בהליך טיפולי והוא אמנם שולב בטיפול קבוצתי במסגרת שירות המבחן.

מתסקיר משלים שהוגש סמוך לפני שמיעת הטיעונים לעונש עולה כי הנאשם השתלב בקבוצה טיפולית של מי שביצעו עבירות מרמה, והגם שהוא מצוי בתחילת הדרך, הוא מגלה מסירות ומחויבות לקבוצה, עורך מאמצים להשתלב, משתף מעולמו הפנימי ומביע מוטיבציה ורצון לערוך שינוי בדפוסי התנהגותו. לפיכך המליץ שירות המבחן, על סיום ההליך המשפטי בעניינו של הנאשם והמליץ לגזור עליו צו מבחן ו-300 שעות שירות לתועלת הציבור.

5. המאשימה ביקשה לקבוע בעניינו של הנאשם מתחם עונש הולם שבין מאסר קצר בעבודות שירות לבין עשרה חודשי מאסר בפועל, וביקשה לגזור על הנאשם מאסר בעבודות שירות לצד מאסר מותנה וקנס, תוך שהדגישה את הערכים המוגנים באמצעות העבירות, את התכונן והתחכום שליוו אותן ואת הנזק שעלול היה להיגרם, לו היה מעשה המרמה מושלם.

6. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, תוך שהדגיש את חלקו הקטן יחסית של הנאשם בעבירות ביחס לנאשמים האחרים, את העובדה כי הנאשם לא אמור היה להרוויח דבר ממעשי המרמה, את העובדה כי המרמה לא הושלמה וכן את נסיבותיו האישיות של הנאשם, החרטה שהביע ורצונו להמשיך בהליך הטיפול.

7. הנאשם תיאר בקול רועד את החרטה שחש על מעשיו כבר בעת ביצועם. עוד תיאר כי מעשיו נבעו מתחושת חוסר נעימות כלפי בני משפחתו וקושי לעמוד בלחצים שהפעילו עליו על מנת שייסע לגיסו בביצוע העבירה. הנאשם ביקש להימנע מלגזור עליו מאסר בעבודות שירות שיוביל, לטענתו, לאובדן מקום עבודתו.

8. לאחר שמיעת הטיעונים לעונש הגישה ההגנה את מכתבה של אשת הנאשם, אשר תיארה את מצבם הכלכלי והמשפחתי, וביקשה אף היא להימנע מלהטיל על הנאשם מאסר בעבודות שירות, על מנת שלא למוטט את מקור הפרנסה העיקרי של המשפחה.

מתחם העונש ההולם

9. העבירות שביצע הנאשם פגעו בחופש הבחירה והפעולה של הבנק ובזכותו להחליט למי תינתן הלוואה תוך עריכת בדיקת נאותות אמיתית של הבטוחה שתועמד לפירעון הלוואה והאיתנות הכלכלית של הלוואה.

במעשיו של הנאשם היה כדי לפגוע ביחסי האמון בין מוסד פיננסי ללקוח הלוואה ממנו כספים, והיה בהם כדי לפגוע בעקיפין בכל ציבור הלווים, שכן יחסי אמון אלה הם ענין מהותי, וערעורם עלול להוביל להתייקרות עלויות המימון ולהעמקת והרחבת ההליכים הבירוקרטיים הכרוכים בקבלת הלוואות.

10. העבירות בוצעו תוך תכנון מדוקדק מראש של מספר מעורבים שחברו יחד לביצוע העבירות, ואשר כלל שורה של מצגי שווא ובהם זיוף מסמכים וטענת טענות כוזבות מסוגים שונים.

עם זאת, לא ניתן להתעלם מחלקו של הנאשם בעבירות ביחס לחלקם של הנאשמים האחרים, שותפיו לאישום; כפי שנקבע בגזר הדין של נאשם 3, הנאשם 3 היה מחולל העבירות, הן אלה שביצע בעצמו, הן אלה שביצעו הנאשמים 4 ו-5. הוא היה אמור להפיק תועלת מביצוע העבירות, וכספי ההלוואה שנועדו להתקבל במרמה, היו אמורים להגיע לכיסו. בהיבטים אלה, חלקו של נאשם 3 דומה לחלקו של נאשם 2 שהואשם בביצוע עבירות דומות במסגרת האישום הראשון ועולה במידה רבה על חלקו של נאשם 5.

11. שקלתי את העובדה, שאיש לא חלק עליה, לפיה נאשם 5 ביצע את העבירות בעקבות לחץ שהופעל עליו על ידי בני משפחתו ואשר הוא לא הצליח לעמוד בו. טענה זו אף נתמכת בעובדה שהנאשם 5 לא אמר היה להפיק רווח כלשהו עבור עצמו כתוצאה מביצוע העבירות.

עם זאת יש לומר, כי הסיוע שהושיט הנאשם 5 לנאשמים 3 ו-4 היה סיוע מהותי, שהצריך מאמץ ותכנון, ושבצעדיו ספק רב אם היה עולה בידם לנסות לממש את תכנית המרמה.

12. הסכום שניסה הנאשם 3 לקבל במרמה, באמצעות מעשי הזיוף של נאשם 5, הוא סכום גדול מאוד בסך 1,275,000 ₪. הגם שהועמדה בטוחה לתשלום המשכנתא בדמות הנכס שמושכן, הרי שמימוש נכס בנסיבות שכאלה, אינו נקי מקשיים, ועלול היה לגרור תסבוכת משפטית כשהיה מתברר שבעל הנכס ומי שמחזיק בו בפועל אינו החייב בתשלום המשכנתא.

למרבה המזל, דבר ביצוע העבירות התגלה טרם מתן ההלוואה, והנזק האפשרי לא התממש. ואולם, עבירת המרמה הופסקה ולא הושלמה, לא מתוך חרטתו של הנאשם על המעשים, אלא מתוך כך שהתגלתה על ידי הבנק. הנאשם מצדו השלים את כל הפעולות שנדרשו ממנו על מנת לסייע להצלחת מעשי המרמה.

13. בשים לב למתחמי העונש ההולם שנקבעו בעניין הנאשמים 2 ו-3, ולנוכח חלקו של הנאשם בביצוע העבירות בהשוואה לחלקם של נאשמים אלה, יש לקבוע כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם מתחיל בשירות לתועלת הציבור בהיקף נרחב ומגיע עד למספר חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס.

העונש המתאים לנאשם

14. שקלתי לזכות הנאשם את עברו הנקי ואת הודאתו במיוחס לו.

הודאת הנאשם בביצוע העבירות מבטאת קבלת אחריות על המעשים והכרה בפסול שבהם, ובכך יש מידה מסוימת של הפחתת הסיכון להישנות העבירות.

15. העבירות בוצעו בשנת 2016, וכתב האישום הוגש למעלה משנה וחצי לאחר ביצוען. מאז ביצוע העבירות חלפו כארבע שנים, במהלכן לא נפתחו נגד הנאשם תיקים חדשים.

16. בפרק הזמן שחלף, הנאשם החל ליטול חלק בהליך טיפולי. הגם שהטיפול מצוי רק בראשיתו (עד כה התקיימו שש פגישות בלבד), התרשמות גורמי הטיפול היא כי הנאשם מביע מוטיבציה ורצון להמשיך בו ולשנות דפוסים בעייתיים בהתנהלותו. עובדה זו, אשר מצטרפת לחלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, מפחיתה עוד יותר את מידת הסיכון שהנאשם יחזור על מעשיו, ומצדיקה הקלה עמו. מובן כי על מנת להבטיח שהנאשם ימשיך בטיפול, יש לעגן את הטיפול בצו מבחן.

17. בנסיבות אלה מצאתי לגזור על הנאשם עונש המצוי בתחתית מתחם העונש ההולם ואני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. 300 שעות שירות לתועלת הציבור, בהתאם לתוכנית שתוגש על ידי שירות המבחן עד ליום 15.6.20.

ב. ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מהיום, שלא יעבור עבירה לפי סעיף 415 או 418 או 420 לחוק העונשין התשל"ז-1977.

ג. קנס בסך 1,500 ש"ח או 15 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בשלושה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 1.7.20 והבאים עד ל-1 בכל חודש עוקב. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד מלוא יתרת הקנס לפירעון מיידי.

ד. צו מבחן למשך שנה מהיום.

הסברתי לנאשם את חובתו לשתף פעולה במילוי הצווים ואת האפשרויות העומדות בפני בית המשפט אם לא יעשה כן.

18. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

19. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, י"ח אייר תש"פ, 12 מאי 2020, בנוכחות הצדדים.